

ΦΑΣΟΥΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΟΥΡΗ

Ὁ Φασουλῆς, ὁ πετακτός, ὁ εὐφυής, ὁ
δνηκτικός ἐκεῖνος ἥρωες τοῦ Ρωμιοῦ
παρουσιάζεται αἰθνης φιλοσοφῶν καὶ φι-
λοσοφῶν σκεπτικτικώτατα :

Ἴδου λοιπὸν ὁ Φασουλῆς, ποῦ οἴστρου, κατεβάξει,
καθὼς ὁ Βούδας τῶν Ἰνδῶν ὑπὸ συκῶν ρεμβάζει,
καὶ τὸν καφεῖ τὸν θεωρητικῆς ἡμέρας πίνων
φιλοσοφεῖ ἀκάματος ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων.

Αὐτὸς εἶνε ὁλος ὁλος ὁ πρόλογος τοῦ
νέου τούτου ἔργου τοῦ γνωστοῦ Σουρῆ

Στίχοι θαυμασιῶς ἐξηρασμένοι, πλήρεις
ἀληθείας καὶ ζωῆς, ὁμοιοκαταληξίαι ὑ-
πέρπλουτοι, μέτρα καὶ ρυθμοὶ ἀρμονικώ-
τατοι, μεθ' ὅλων τὸ μῖσος τὸ ὁποῖον τρέ-
φει ὁ Σουρῆς πρὸς τὰς συνηζήσεις, συμ-
μετρία ἰδεῶν καὶ μορφῶν (formes) τοῦ
συνόλου πρὸς τὰ μέρη, ἀκάθεκτος κλίσις
πρὸς τὸν πεσιμισμόν, αἰθνήδιστοι καὶ
ὅλως ἀπροσδόκητοι μεταπτώσεις ἀπὸ τῆς
λύρας εἰς τὴν σάτυραν, ἀπὸ τῶν δακρύων
εἰς τὸν γέλωτα ἀπαρτίζουν τὸν Φασου-
λῆν φιλόσοφον.

Ἐν τῷ τεύχει τῆς 15 Αὐγούστου τοῦ
Ἀττικοῦ Μουσείου, δημοσιεύοντες
ἀπόσπασμα τοῦ ἀνεκδότου τότε Φασου-
λῆ φιλοσόφου ἐξεθέσαμεν ἐν συνό-
ψει τὴν περὶ τῆς καθόλου ποιήσεως τοῦ
Σουρῆ γνώμην μας καὶ τὴν ἐκπληξίν μας
ἀπέναντι τῆς νέας ταύτης ποιητικῆς του
φάσεως. Ἀρκούμεθα λοιπὸν νὰ σκιαγρα-
φήσωμεν τὸ ἥδη τέλειον ἔργον του.

Διαιρεῖται εἰς τρία μέρη. Ἐν τῷ πρώτῳ
μέρει, τὸ ὁποῖον ἐθεωρήθη τὸ ἐντονώτε-
ρον τοῦ ὅλου τόμου, ὁ Φασουλῆς φιλοσο-
φεῖ, τὸ πᾶν ἐπιστάμενος καὶ μηδὲν ἐγκρί-
νων καὶ μηδὲν ποθῶν :

Καὶ πρῶτον ὡς φιλόσοφος τὴν σύστημα πρεσβεύει
Καὶ τότε σοβαρεύεται καὶ πότε χωρατεύει

κανεὶς καλὰ δὲν ἐννοεῖ...

Μηλίχιος φιλόσοφος, ἀλλ' ὅμως καὶ φρικτός,
Τὸ σύστημά του ἥλιος καὶ ζῶφος τῆς νυκτός
ἀγγέλων καὶ ὄψεων πνοή

Οἱ στίχοι τοῦ οὔτοι χαρακτηρίζουσιν
ἀληθέςτατα τὴν κακοφανῆ ταύτην φιλο-
σοφίαν τοῦ Σουρῆ.

Ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει παρουσιάζεται ὁ
Μεφιστοφελῆς, παρ' οὗ ὁ Φασουλῆς, ἀπ-
διάσας τὴν νεότητά, ζητεῖ καὶ ἀποκτᾷ τὸ
γῆρας, ἐν διαλόγῳ πλήρει χάριτος καὶ
ἀγχινοίας.

Ἐν τῷ τρίτῳ μέρει ἀποκαλύπτεται ὁ
Περικλέτης, ὅστις εἶχε μεταμορφωθῆ ὡς
Μεφιστοφελῆς καὶ μετὰ τὰ συστήματα τῶν
φιλοσόφων δαίρει τὸν σύντροφόν του.

Αἱ πρὸς τὴν Νιρβάναν τοῦ Βούδδα
στροφαί, αἱ πρὸς τὰς Γυναῖκας, αἱ
στροφαὶ ἐν αἷς συγκρίνεται ὁ ἀνθρω-
πος πρὸς τὰ ζῶα, τὰ πλείστα μέρη
τοῦ διαλόγου καὶ τὸ ποίημα τῆς Νεό-
τητος εἶνε τὰ φωτεινότερα σημεῖα τοῦ
λαμπριζόντος τούτου τόμου, ὅστις, πε-
ποιθήμεν, θέλει στολίζει πᾶσαν ἑλληνικὴν
βιβλιοθήκην.

Ἐκ τοῦ τόμου τούτου ἀποσπῶμεν χάριν
τῶν ἀναγνωστῶν μας ὀλίγους στίχους.

(ἀρ. 22)

Ὅσοι ὦραις ἔχουν
καὶ καιρὸ γὰ χάσιμο
κ' εἰς κηδείας τρέχουν
μὲ καυμάτων βράσιμο,
ὅταν χάρος πάρη
τοῦτο τὸ κουφάρι,
ποῦ δὲν ἔχει πιάσιμο,
θάλλουσιν καὶ θὰ κλαῖνε
δόξα μὰ φοβά,
κι' ὅλοι τῶν θὰ λένε :
Ἐρεῖ τὸν μασκαρὰ !...
εἶχε καὶ παράσημο !

(ἀρ. 31)

Κι' ὁ Ἐπικτήτος μοῦ λέγει :
«καθυπόταξε ἔστὸ πνεῦμα
κάθε πόθον ποῦ σε φλέγει
καὶ θεωρεῖ τον ὡς ψεύμα».

Κ' εἶπα πλήρης ἡρεμίας.
«κλάσμα γνήσιον ἄς κάνω
καὶ τὸ πνεῦμ' ἄς εἶνε ἄνω
πονηρὰς ἐπιθυμίας».

Πλὴν τοὺς ὅρους αἰθνης εἶδα
ἀντιστρόφως παρ' ἐλπίδα,
κι' ἀνεφάνη κλάσμα νόθον
εἰς τῶν σκέψεων τὸ ρεῦμα,
ἔχον ἄνωθεν τὸν πόθον,
ἔχον κάτωθεν τὸ πνεῦμα.

ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

Καθ' ὃν χρόνον ἐκηρύσσεται ὁ Γαλλο-
Γερμανικὸς πόλεμος, ὁ Ἀλφόνσος
Δελόρμ ἰδιώτερε μετὰ τοῦ μονογε-
νοῦς υἱοῦ τοῦ Ἀνδρέου, ἐν τινι μικρᾷ ἐ-
παύλει κειμένη μετὰ τῆς Ἀγ. Γενεθιέ-
δης καὶ τοῦ Φλερῆ. Ὁ νέος ἦτο δεκαεν-
νεαετής περίπου, ἀποθανούσης δὲ τῆς
μητρὸς του, ὅτε ἀκόμη ἦτο νήπιον, ὅλη
ἡ στοργὴ τοῦ δυστήνου πατρὸς συνεκεν-
τρώθη εἰς αὐτόν. Ὅτε λοιπὸν ὁ πόλεμος
ἐξεργάγη ἀνὰ τὴν Γαλλίαν, ὁ νέος Δελόρμ,
οὐτινος ἡ καρδιά ἐπαλλεν ἐξ ἱεροῦ ἐν-
θουσιασμοῦ, ἀπεφάσισε νὰ προτάξῃ τὸ
στῆθος του ἐναντίον τῶν Πρώσων. Ὁ γέ-
ρων ἦτο φύσει προληπτικός, ὡς ἀληθῆς
ὅμως Γάλλος πατριώτης συνώδευσε δι-
εὐχῶν τὸν υἱόν του καταταχθέντα ἐθελον-
τὴν εἰς τὴν περικλινὴν σύνταγμα περὶ τὰς ἀρ-
χὰς τοῦ Αὐγούστου. Ἦσαν φοβεραὶ αἱ
ἡμέραι ἐκεῖναι, τὸ δὲ σῶμα τοῦ νεαροῦ
Ἀνδρέου διετάχθη νὰ στρατοπεδεύσῃ εἰς
τὴν μεθόριον γραμμὴν· ἀφοῦ λοιπὸν ὁ
νέος ἀπεχαιρέτησεν εὐέλπιδες καὶ δακρύων
τὸν γηραιὸν πατέρα του ἐπορεύθη εἰς τὴν
θέσιν του.

Ὁ Ἀνδρέας ὅμως εἶχε καὶ ἐρωμένην,
ὡραίαν, νεανίδα δεκαεπταετίδα περίπου,
ἥτις κατ' ὅκρινε τρία σχεδὸν μίλια μακρὰν
τῆς οἰκίας τοῦ πατρὸς του· ἔλαβε λοιπὸν
παρὰ τοῦ συνταγματάρχου τοῦ τὴν ἀδειαν
ὅπως ὑπάγῃ ν' ἀποχαιρετήσῃ καὶ ἐκεῖ-
νὴν πρὶν ἢ τὸ σύνταγμα ἐκκινήσῃ διὰ
τὴν ἔδραν τοῦ πολέμου. Ἦ ἀποχωρισμὸς
τῶν δύο νέων ὑπῆρξε λίαν συγκινητικός,
ἡ δὲ μνηστὴ τοῦ Ἀνδρέου φόρον διαπύ-
ρου ἀγάπης τελοῦσα, ἔθηκεν εἰς τὸ στῆ-
θος του λαμπρὸν ρόδον, ἐνῶ ἐκεῖνος ἐ-
ναγκαλιζομένη αὐτὴν περιπαθῶς ὑπὸ τὴν

κατάστερον νύκτα ἐπανέκαμψεν εἰς τὸ
σῶμα. ὅπερ εἶχε διαταχθῆ νὰ προχωρήσῃ
διὰ τῆς νύκτος.

Θὰ ἐξετεινόμεθα ὑπὲρ τὸ δέον ἐάν ἡ-
κολουθοῦμεν τὰς τύχαις τοῦ Ἀνδρέου καθ'
ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, εἶνε
ἀρκετὸν ἐν τούτοις ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι
εἰς πλείστας μάχας ἐπεδείχτο παραδειγ-
ματικὴν ἀνδρείαν. Ἦ νίκη ὅμως πυνό-
ησε τὰς Γερμανικὰς λεγεώνας, ὁ δὲ Ἀν-
δρέας ἐπληγὴν θανάσιμωσ κατά τινος λυσ-
σώδους μάχης πλυσίου τοῦ Choisy, ἐνῶ ἐ-
σώζε τὴν ζωὴν ἀξιωματικοῦ τινος τοῦ
τάγματός του, ὅστις εἶχε προσδληθῆ ὑπὸ
δεκάδος Γερμανῶν. Ἐγνώριζεν ὅτι ἡ κα-
τάστασις τοῦ ἦτο ἀπελπιστικὴ — τοῦ τὸ
εἶπε μάλιστα καὶ ὁ ἱατρὸς τοῦ συντάγμα-
τος — καὶ ἀπεφάσισε νὰ πορευθῇ εἰς τὴν
οἰκίαν τῆς ἐρωμένης του καὶ τὴν ἀπο-
χαιρετήσῃ διὰ παντός. Ἦ τὸλμῃν τοῦ αὐ-
τοῦ ἦτο λίαν ἐπικίνδυνος, διότι τὴν χώ-
ραν ἥδη εἶχον καταπλημμυρῆσαι Γερμα-
νοὶ, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Μονταρῆν ἐ-
στρατοπεδεύσαν πλυσίου τῆς κατοικίας
τῆς μνηστῆς του, μετὰ τῆς Ἀγ. Γενε-
θιέδης καὶ τοῦ Φλερῆ. Ἐν τούτοις ὁ νέος
Δελόρμ γνωρίζων καλῶς τὸν τόπον καὶ
διὰ μεγάλων προφυλάξεων κατάρθωσε νὰ
διαλάβῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐχθρῶν του.
Ἐρπων κοπιῶδως ἀνὰ τὰ δάση καὶ τὰς
ἀτραπούς, γνωστὰς μόνον εἰς τοὺς αὐτό-
χθονας τῶν μερῶν ἐκείνων τῆς Γαλλίας,
ἐφθασεν εἰς τὸν οἶκον, τῆς μνηστῆς του
ἀπαρτήρητος. Ἦ νεαρὰ κόρη Ἰωάννα
Βερνιὲ ἔζη εἰς ὡραίαν ἀγροτικὴν ἐπαυλιν
περιστοιχιζομένην ὑπὸ ἀμπέλων καὶ εὐ-
ρέος προαυλίου.

Φυσιολογικῶς τινὰ ἐσπέραν, περὶ δυ-
σμάς ἡλίου, ὁ ἡμιτεθνεὺς στρατιώτης
ἐφθασεν εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας μετὰ τὴν
στολὴν τοῦ αἵματος, συνεστραμ-
μένην καὶ κονισαλέαν, μετὰ τὰ πελιδνα
χαρακτηριστικά του ἀγρία ἐκ τοῦ πόνου.
Ὁ δυστυχὴς Ἀνδρέας ἠσθάνετο ὅτι ὀλί-
γας ὥρας θὰ ἔζη ἀκόμη διότι τὸ αἷμα
ἤρξατο αὐτῆς ῥέον ἐκ τῆς πληγῆς, ἣν
ἐχθρική τις σφαῖρα τῷ εἶχεν ἐπιφέρει εἰς
τὸ στῆθος. Δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνοίξῃ τὴν
θύραν, ἀλλὰ θραύσας τὴν ὑέλαν ἐνδὸς τῶν
παραθύρων, ἤνοιξεν αὐτὸ ἡσυχῶς καὶ
διεβήθη πρὸς τὸν κοιτῶνα τῆς μνηστῆς
του. Μόλις ἠνέωξε τὴν θύραν ὀπισθοχώ-
ρησεν ἐκ τρόμου, ἰδὼν τὴν Ἰωάνναν ἀν-
θισταμένην εἰς τὰς ἀγκάλας Πρώσου τι-
νος ἀξιωματικοῦ! Ὁ Ἀνδρέας μανιώδης
γενόμενος ἐξ ἀγανακτήσεως, κατάρθωσε
νὰ ἡμιεγερθῇ, σῖρας δὲ πολύκροτον ἐκ
τῆς σφύρας τοῦ ἐπιροδόλινσε κατὰ τοῦ
ἀνάνδρου προσδολέως τῆς νεανίδος, ὃν
ἀφῆκεν ἀπνουν ἐπὶ τοῦ δαπέδου. Οἱ νέοι
ἐρασταὶ δὲν εἶχον εἰσέτι ἐναγκαλισθῆ
ἀλλήλους, ὅτε πέντες Πρώσοι στρατιῶται
ἀκούσαντες τὸν κρότον τοῦ ὄπλου διέρ-
ρηξαν τὴν θύραν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ
δωμάτιον· ὅταν δὲ εἶδον γαλλικὴν στο-
λὴν καὶ τὸν νεκρὸν ἀξιωματικὸν τῶν
ἐξηλωμένων χαμαί, ἔστησαν μετὰ τερα-
τώδους ἀγριότητος καὶ λακτισμάτων τὸν
ἐτοιμοθάνατον στρατιώτην ἀπὸ τῶν χει-
ρῶν τῆς σχεδὸν λειπθῆς κόρης, ἐξα-
γαγόντες δὲ αὐτόν, τὸν ἐτοποθέτησαν
πρὸ τινος τοίχου πρὸς στιγμιαίαν ἐκδι-

κνσιν. Μάτν η' Ιωάννα παρεκάλει τούς Πρώσους νά τόν ἀφήσωσι ν' ἀποθάνῃ ἐκ τῆς πληγῆς του ἡσυχώς. Οἱ στρατιῶται τήν ὤθησαν κατὰ μέρος, ἐπλήρωσαν τὰ ὅπλα των καί ἐτάχθησαν ἐν γραμμῇ πρὸ τοῦ θνήσκοντος Ἀνδρέου, τοῦ ὁποίου τὸ αἷμα διαπερῶν τήν ῥυπαρὰν στολὴν του ἐκπλίδου τὸ ἔδαφος. Μεθ' ὑπερβαλλούσης προσπαθείας ὁ νέος ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ τοίχου καὶ περιφρονητικῶς παρατηρῶν τοὺς ἔχθροὺς κου ἀνέκραξε: «Πεθαίνω γιὰ τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐρωμένη μου». Καὶ ἐνῶ οἱ στρατιῶται ἦσαν ἐτοιμοὶ νά πυροβολήσωσιν, ἡ Ιωάννα προῦχώρησεν ὀλίγον, ὅταν δὲ εἶδε τὰ χεῖλη ἐκείνου, ὅστις ἐμελλε νά δώσῃ τὸ ὀλέθριον πρόσταγμα, ἀνοιγόμενα, ὥρμησεν ἀνοικταῖς ἀγκάλας ὅπως ὑπερασπίσῃ τὸν ἐραστὴν της. Πάραυτα ὕβερδ᾽ συμπιρσοκρότησις ἠκούσθη, ὅτε δὲ ὁ καπνὸς διεσκεδάσθη, ἐφάνησαν δύο σώματα πλήρη σφαιρῶν κείμενα ἐκτάδην.

Οἱ δύο ἐρασταὶ ἐτάφησαν πλησίον ἀλλήλων ἐν τῷ μικρῷ κοιμητηρίῳ τῆς Ἀγίας Γενεθιδένης, μία δὲ πλὰς ἐτέθην ἀνωθεν ἐκάστου. Ὁ τάφος τῆς νεαρᾶς κόρης ἔφερε γαλλικὴν τὴν φράσιν ἀναφέρουσαν ὅτι «ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν ἔχθρῶν», κατὰ δὲ τὴν ἐπέτειον τοῦ θανάτου αὐτῆς καὶ τοῦ ἐραστοῦ της, οἱ νέοι καὶ αἱ νεάνιδες τῶν πέριξ χωρίων καλύπτουσι τοὺς τάφους των δι' ἀνθέων.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικού.)

ΓΕΩΡΓ. Π. ΠΑΠΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὁράτιος. — Ὀβιδιος.

Ὁ Ὁράτιος, λατίνος ποιητής, συγγραφεὺς τῶν *Qdōn*, τῶν *Saturōn*, τῆς *Poietikῆς τέχνης* κτλ. ἐγεννήθη τῷ 64 καὶ ἀπέθανε τῷ 7 πρὸ Χριστοῦ — Ὁ Ὀβιδιος, ῥωμαῖος ποιητής, συγγραφεὺς τῶν *Μεταμορφώσεων*, ἐγεννήθη τῷ 43 καὶ ἀπέθανε ἐξόριστος τῷ 18 μετὰ Χριστῶν.

Γ. Σουρῆς.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Φασουλῆ Φιλοσόφου*, δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα τοῦ ποιητοῦ κ. Σουρῆ καὶ παραπέμπομεν τοὺς ἀναγνώστας εἰς τὰ περὶ τοῦ τόμου τούτου γραφέντα ἐν τῇ ἀνὰ χεῖρας φυλλάδιῳ καὶ ἐν τῇ φυλλάδιῳ τῆς 15 Αὐγούστου τ. ε.

Σαμουήλ Πόττς

Ὁ ἐξοχος γυναικολόγος τῶν Παρισίων Samuel Pozzi ἄγει ἤδη τὸ 46 ἔτος τῆς ἡλικίας. Κατάγεται ἐξ ἐπισήμου γαλλικῆς οἰκογενείας, ἥτις κατέκει τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν καὶ ἤτις πολλὰ προσήνεγκεν ὑπὲρ τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους. Τυχὼν μορφώσεως τελείας ἐν τοῖς ἐγκυκλοπαιδικῇ μαθήμασι κατετάχθη ἐν τῇ ἐν Παρίσιῳ ἱατρικῇ σχολῇ, ὅπου διεκρίνετο διὰ τὰς φασκὰς αὐτοῦ ἀρετὰς μεταξὺ τῶν συμφοιτητῶν του. Ἡ ἐπιμέλεια, ἡ εὐφυΐα καὶ ὁ πρὸς τὰς γυναικολογικὰς συζητήσεις ζῆλος αὐτοῦ ὑπῆρξαν τοιαῦται, ὥστε νὰ προσελκύσῃσι τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν ἐκτίμησιν πάντων τῶν σοφῶν καθηγητῶν του. Κατὰ τὸ 28 ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐπιτυχάνει ἐν ταῖς ἐπὶ ὕψησι ἀεξτάσεσι διὰ διαγωνισμόν, καθ' ὃν στεφανοῦται ἡ ἐναίσχυσις αὐτοῦ διατηρεῖται καὶ δίδεται αὐτῷ πρὸς ἱκανοποίησιν τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Ἐν ἔτος βραδύτερον δι-

δάσκει ἐκ τῆς Πανεπιστημιακῆς ἑδρας. Μετὰ τρία ἔτη ἀνηγορεύθη ἀκαδημαϊκὸς καὶ κατετάχθη μεταξὺ τῶν σοφῶν τῆς Ἀκαδημίας. Οἱ καθηγηταὶ τοῦ ἐν Παρίσιῳ Πανεπιστημίου διαβλέποντες ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὸν διακεκριμένον γυναικολόγον, ὅστις ἠδύνατο νὰ δώσῃ νέαν ὥθυσιν εἰς γυναικολογικὰς ἐργασίας ἐν Γαλλίᾳ, ἐνεκα πολλῶν πρωτοτύπων ἐργασιῶν, αἱ παρουσιάζεν ἐκάστοτε καὶ ἐνεκα τῆς μεγάλῃς αὐτοῦ ἐπιτηδεύσεως περὶ τὸ ἐγχειρῆσαι, συνέστησαν ἰδίαν γυναικολογικὴν κλινικὴν, ὅπου ὁ σοφὸς καθηγητὴς ἐκτελεῖ καθ' ἑκάστην ἐβδομάδα 10 μὲν λαπαροτομίας, 15 δὲ ἄλλας γυναικολογικὰς ἐγχειρίσεις μετὰ μεγάλης ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας καὶ ἀπαραιλλοῦ ταχύτητος. Εἰς τὴν κλινικὴν αὐτοῦ φοιτῶσιν οὐχὶ φοιτηταί, ἀλλ' ἐπιστήμονες ἱατροὶ Γάλλοι καὶ ἀλλοδαποὶ, εἰς οὓς ὁ ἐπιφανὴς γυναικολόγος παρέχει πάντα τὰ μέσα πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν των. Ἡ εὐγένεια τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τοὺς ἰλλήνας καὶ ἡ ἐνθερμος ὑποστήριξις, δι' ἧς περιβάλλει αὐτοὺς, δεικνύουσι τὴν ὅλως ἰδιάζουσαν ἀγάπην, ἣν τρέφει ὁ σοφὸς διδάσκαλος πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἡμῶν προγόνους, οἵτινες μετὰ πολλοῦ κόπου ἔβηκαν τὰ θεμέλια, ἐφ' ὧν σήμερον ἐρείδονται πᾶσαι αἱ ἐπιστήμαι. Ὁ διάσημος γυναικολόγος οὐ μόνον ἔδωκε νέαν ζωὴν, εἰσαγαγὼν νέας ἐγχειριστικὰς μεθόδους ἐν τῇ γυναικολογίᾳ καὶ ἐκτελῶν καὶ αὐτὰς τὰς μάλλιν ἐπικινδύνους ἐγχειρίσεις, ἀλλ' ἀνεπλήρωσε μέγα κενόν, ἐκδοὺς παμμέγιστον γυναικολογικὸν σύγγραμμα, ὑπερτερήσας κατὰ πολὺ τοὺς προκατόχους αὐτοῦ. Ἡ γυναικολογία αὕτη εἶναι πλήρης, καθ' ὅσον περιλαμβάνει τὸ τε κλινικὸν καὶ ἐγχειριστικὸν μέρος. Εἶνε ἔργον μεγάλης πείρας καὶ πολλῆς μελέτης, ἐν ᾧ περιλαμβάνονται πᾶσαι αἱ πρόσφατοι ἐργασίαι ὅλων τῶν διασημῶν γυναικολόγων τῆς ἐποχῆς μας.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΑ

Χρεωκοπία

Αἱ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλίᾳ λαμβάνουσαι χώραν χρεωκοπία ἀναλογοῦσιν εἰς 120 καθ' ἐβδομάδα.

Παράδοξος αὐτοκτονία

Ὁ δόκτωρ Κούκαρσεν, νεαρὸς καθηγητὴς τῆς ἱατρικῆς, κατὰ τὸ τέλος μιᾶς τῶν παραδόσεων του περὶ ὀξέων, λαβὼν ποτήριον ἔλυσε σταγόνας τινὰς ἐκ μιᾶς φιάλης. «Προσοχή, φίλοι μου, εἶπε» μετὰ δύο λεπτὰ τῆς ὥρας θὰ ἴδῃτε ἕνα ἄνθρωπον ἀποθνήσκοντα. Χαίρετε πάντες!» Ἐπὶ τὸ ρευστόν, ἐξήγαγε τὸ ὠρολόγιόν του καὶ ὑπελόγισε τὰ δευτερόλεπτα, μέχρις οὗ ἔπεσε βαρὺς ἐπὶ τοῦ δαπέδου. Οἱ σπουδασταὶ ἔμεινον ἐνεοὶ καὶ ἄρρωστοι· ὅταν ὅμως, συνελθόντες ἐκ τῆς ἐκπλήξεως, ἀπεφάσισαν νὰ κάμωσι χρῆσιν ἀντιδότων, ἦτο πολὺ ἄργά. Ὁ καθηγητὴς Κούκαρσεν ἦτο νεκρός.

Ἐφημερίδες

Ἐν Λονδίνῳ ἐκδίδονται 563 ἐφημερίδες, ἐξ ὧν αἱ 106 εἶνε πολιτικαί· ἐν Βιέννῃ 67, ἐξ ὧν αἱ 7 πολιτικαί· ἐν Πετροῦπολει 22, ἐν Μαδρίτῃ 28, ἐν Κωνσταντινουπόλει 39, ἐν Ρώμῃ 21, ἐν Νέξῃ Ὑόρκῃ 231 καὶ ἐν Ἀθῆναις 15 ἐφημερίδες καὶ 10 περιοδικά.

Δολοφονία

Κατὰ τὰς στατιστικὰς, ἐν Ἰταλίᾳ ἐκτελοῦνται δολοφονίαι ὀκταπλάσιαι ὅλων τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Εὐρώπης.

Ψευδοπνεύματα

Ἰατροὶς τις ἐκ Μαντουῆ, ὅστις ἔσχε τὴν ὑπομνην νὰ ἐγκλείσῃ ἐντὸς φιαλῶν ἀέρα διαφόρων κοιμητηρίων ἐν νηνεῖᾳ, ἀνεκάλυψεν ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ ἐμπεριέχονται μόρια ἐνόργανα, ἅτινα ἐπωνόμασε ψευ-

δοπνεύματα. Γενομένου δὲ πειράματος, διὰ τῶν μορίων τούτων ἐπὶ τινος περιστρεφῆς, ἐπῆλθε τὸ καταστρεπτικὸν ἀποτέλεσμα μετὰ τρεῖς ἡμέρας.

Στρατιωτικοὶ κύνες

Παρὰ τῷ Γερμανικῷ στρατῷ, ἐκτὸς τῶν προωρισμένων διὰ τὴν φρουρῶσιν τῶν στρατοπέδων κυνῶν ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι, οἵτινες διδάσκονται ὅπως θηρεύσιν τοὺς ἐν τοῖς δάσσεσι κεκρυμμένους στρατιώτας. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐνκόλως δύνανται κατόπιν μάχης νὰ περισυλλεχθῶσι πάντες οἱ τραυματίαι.

Ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς

Γερμανὸς τις ἱατρός συνέταξε στατιστικὴν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες εἶνε τυφλοί, ἢ ἐκείνων, ὧν ἡ ὄρασις εἶνε ὥπωςδῆποτε ἐλαττωματικὴ. Ἀνεκάλυψε λοιπόν ὅτι τὸ ἥμισυ τῆς ἀνθρωπότητος ἀδυνατεῖ νὰ διακρίνῃ καθαρῶς τὰ χρώματα, ὅτι ἐκ δέκα πέντε ζευγῶν ὀφθαλμῶν μόνον ἓν εἶνε ἀπολύτως ὑγιές, ὅτι εἰς δύο περιπτώσεις ἐκ πέντε ζευγῶν εἰς ὀφθαλμὸς εἶνε ἀσύμμετρος, ἐκτὸς δὲ τῆς γραμμῆς τοῦ ἐτέρου, καὶ ὅτι ἐπὶ τὰ πρότωπα ἐπὶ δέκα ἔχουσι τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ἰσχυρότερον τοῦ ἄλλου· τέλος ὅτι ὁ Δαλτονισμὸς εἶνε συνεχέστερος εἰς τοὺς ἄνδρας ἢ εἰς τὰς γυναῖκας.

Μικρὰ

Ἐάν τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἐπληθύνοντο, θὰ ἐξωδεύοντο δι' αὐτὰ περὶ τὰ 3,000,000 φράγκα.

Περὶ τὰ 10,000,000 λίρας στερλίνας διατίθενται ἐτησίως ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ.

Διαρκούσης τῆς πολιορκίας τῶν Παρισίων τὸ βούτυρον ἐπωλεῖτο ἀντὶ 40 φράγκων ἢ λίτρα.

Ὁ καθηγητὴς Μάξ Μύλλερ ὑπολογίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν καθ' ὅλον τὸν κόσμον Βουδδιστῶν εἰς 450,000,000. Ὅλοι οὗτοι προσδοκῶσι τὴν μετὰ θάνατον *Nirvāna*.

Λεγεὼν τῆς Τιμῆς

Πεντήκοντα τέσσαρες χιλιάδες Γάλλοι ἀποτελοῦσι τὴν Λεγεῶνα τῆς Τιμῆς. Ἐκ τούτων αἱ 32,021 ἀνήκουσι εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ εἶνε ἰδιῶται.

Συνταγὴ

Δὲν σὰς παίρνομεν εἰς τὸν λαϊκὸν μας. Λέγεται ὅτι τὸ ἀκόλουθον φάρμακον εἶνε ὠφέλιμον εἰς τὴν δισπεψίαν: Ἰα σύγγας γλυκερίνης ἐντὸς ἡμέρας ποτηρίου ὕδατος, ὅπερ δέον νὰ λαμβάνῃ τις μετὰ ἡ ὀλίγον κατόπιν τοῦ φαγητοῦ. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅμως, ὅτι δὲν σὰς παίρνομεν εἰς τὸν λαϊκὸν μας.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

κ. Γ. Κ. Α. Ἐνταῦθα. — Τὸ διήγημά σας ἐκρίθη πολὺ παιδαριῶδες, οὐχὶ ὅμως καὶ τοιοῦτον ὥστε νὰ μὴ ὑπόχρεται καλλίτερα εἰς τὸ μέλλον. Σὰς συμβουλευόμεν, ἂν θέλετε ν' ἀκούσετε, νὰ μὴ βιασῇτε πρὸς δημοσίευσιν.

κ. Δ. Ἡλ. Ζάκυνθος. — Τὸ διήγημά σας θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές, με ἐλαχίστας ἐπιδιορθώσεις, ἂν μὰς ἐπιτρέπετε. Τὸ ἀνέγνωμεν μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως καὶ ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ εἶνε τὸ τελευταῖον.

κ. Στ. Μαρ. Ζάκυνθος. — Σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ εὖροφα ἀμφοτέρω καὶ μετ' ἀρκετῆς δυνάμεως γεγραμμένα. Θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ προσεχές καὶ τὰ δύο.

Περίεργα δεσποινίδι, Κωνσταντινουπόλιν. — Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καὶ εἰς οὐδεμίαν δέσποιναν